

[Aksel Larsen.]

det er nødvendigt at få en sådan afgiftsforhøjelse eller at skaffe staten disse 400-500 mill. i ekstraindtægter. Jeg kan ikke forstå, at det haster så meget, at det ubetinget må gennemføres nu, inden vi får finanslovsforslaget forelagt, og inden vi får den oversigt fra den højtærede finansminister, vi nu igen har fået løfte om. Det måtte have kunnet vente i 8 eller 14 dage.

Men vi har fået forslaget, og lad os så se på det, idet vi enten går ud fra eller lader, som om vi går ud fra, at situationen er, som regeringen fremstiller den, at nu har man givet tjenestemændene lønforhøjelser, og de penge har finansministeren ikke i kassen, og så må vi have nogle flere skatter. Ja, så må man vel have lov til at kigge på, om lige netop det forslag, regeringen kommer med, er det rimelige og rigtige, om netop sådanne skatter er de rigtige, og det har jeg svært ved at se. Jeg har svært ved at se det, fordi det alt sammen er forbrugsafgifter af den ene eller den anden art; men ganske vist betræder man jo slet ikke nye baner. Jeg vil sige med det samme, at mit parti synes, at balancen mellem direkte skatter og forbrugsafgifter i forvejen er blevet forrykket i ubehagelig grad, således at forbrugsafgifterne nu udgør størsteparten af statens indtægter. Vi synes derfor, at hvis der skal ske nogen forrykkelse, bør det gå i den modsatte retning, og vi kan ikke forlige os med tanken om, at hvis staten skal have 500 mill. kr. mere i indtægt, skal det ske over de indirekte skatter.

Vi vil gerne være med til at forhandle, men hvis man vil have os med til en samlet løsning af dette, må man i hvert fald mindst skaffe paritet mellem de nye direkte og de nye indirekte skatter, og noget sådant er naturligvis muligt. Vi står ikke her og foreslår, at man skal forhøje indkomstskatterne; jeg tror ikke, det er nødvendigt i denne anledning; men man har jo lov til at se på, om egentlig ikke aktieselskabsbeskatningen er alt for rimelig, er alt for beskeden i dette land. Jeg skulle tro, at det måtte være muligt ved at udskrive f. eks. ekstra 25 pct. i aktieselskabsskat at skaffe i hvert fald en betydelig del af beløbet. Det kan, så vidt jeg er bekendt med statsfinanserne, give ca. 150 mill. kr.

på et år. Det er da alt sammen penge, og hvis man gør det, tror jeg nok, vi vil være til at tale med om en del af det, der er foreslået her.

Jeg må dog sige, at selv om vi ikke tror, at der bliver røget færre cigaretter eller drukket mindre øl, hvis man gennemfører disse nye forhøjelser, så har vi ikke nogen sympati for, at man lægger yderligere byrder på disse områder. Derimod kan vi måske godt tænke os at acceptere en forhøjelse af vægtafgiften, hvorimod vi er mere end afvisende over for tanken om en forhøjelse af benzinafgiften. At vi er afvisende over for benzinafgiften, skyldes, at vi er bange for, at den kan påvirke pristallet; vi kan ikke lide, at man laver numre med pristallet; det er ikke den slags, vi tænker på. Vi tænker ikke på, at man finder nogle afgiftsområder, som ikke påvirker pristallet; vi er klar over, at en forhøjelse af benzinafgiften vil påvirke pristallet i ganske betydelig grad, og derfor må vi være modstandere af den. Og hvis vi kan være velvillige over for vægtafgiftsforhøjelsen — forudsat at vi i øvrigt får en samlet løsning, vi kan godkende — må man forstå, at så strækker vi ikke vor velvilje ud til også at omfatte den del af vægtafgiftsforhøjelsen, som skal kompensere for den benzinafgift, dieselbilerne ikke betaler.

Imidlertid kan man nok regne ud, at hvis vi tilbyder 150 mill. kr. her og 140 mill. kr. dér, så bliver det ikke til 400-500 mill. kr., det ved jeg godt, men staten kunne jo så begynde at sætte tæring efter næring. Hvis vi er så velvilligt indstillet over for regeringen, finansministeren og hans finanshovedkasse, som det, jeg her har sagt, må give et indtryk af, og som jeg håber det giver indtryk af, så synes jeg, regeringen kunne begynde at spekulere på, om den ikke kunne spare på visse områder.

Det område, jeg i første række tænker på — det ved man godt — er militæret. Jeg vil ikke forlange, at man skærer militæret helt ned til sokkeholderne, selv om det ville være det eneste forsvarlige. Jeg vil ikke engang forlange, at man skærer ned med 500 mill. kr., selv om man nok kunne gøre det; men kunne man ikke spare 150 eller 200 mill. kr. på den konto? Jeg tror, det er muligt. Jeg vil ikke anvise konkret, hvilke områder af militærudgifterne man skulle